

Hälsningstal i synagogan 27/1 2009

av Lena Posner-Körösi

Integrations/och jämställdhetsminister Nyamko Sabuni, ärade ledamöter av Sveriges riksdag, mr Ambassadors, distinguished guests, kära vänner.

I september i år är det 70 år sedan Andra Världskriget bröt ut. I år är det också 10 år sedan Sveriges riksdag beslutade att denna dag skall vara en officiell nationell minnesdag över Förintelsen.

Att minnas är viktigt när vi rustar oss i kampen mot anti-semitism och mot alla former av rasism och förtryck.

Därför är vi åter samlade i denna vackra synagoga för att högtidlighålla minnet av alla dem som mördades, och för att manifesteras att något liknande aldrig får ske igen.

Trots att vi ständigt återkommer till betydelsen av att minnas är det inte mer än 15 år sedan folkmordet i Ruwanda ägde rum - närmare 1 miljon mördades.

Och just nu, pågår en katastrof som inte kan betecknas som något annat än folkmord; närmare 350 000 människor har hittills mördats och flera miljoner är på flykt i Darfur.

Vilken betydelse har egentligen denna dag utom att vara ett datum i kalendern. Om det bara av plikt uppmärksammas med några aktiviteter runt om i landet, några väl valda ord här och där, en minnesartikel i någon tidning?

Med varje år avtar intresset när Minnesdagen inte förvaltas som en påminnelse om att vi alltid, i varje generation, måste återerövra förståelsen av vad denna dag betyder.

För vad betyder det när svenska kyrkans representanter ställer in minnesgudstjänst och fackeltåg i Luleå med hänvisning till att "Det som händer i Gaza lägger sordin på firandet"?

Notera ordet firande, förutom kopplingen till Gaza!!

Hur mycket har de egentligen förstått efter alla dessa informationskampanjer och kyrkans uttalade ambition att göra upp med sin antisemitiska historia.

Skall Förintelsens offer för 60 år sedan ihågkommas, bara om staten Israel för en politik som får godkänt av Svenska Kyrkan?

Och vad betyder det att Påven, den katolska kyrkans överhuvud, upphäver bannlysningen mot 4 biskopar som tillhör

det katolska brödrskapet St Pius X – väl medveten om att en av dem, biskop Richard Williamson, förnekar gaskamrars existens om mordandet av 6 miljoner judar?
Samme biskop Williamson som just nu är föremål för en förundersökning i Tyskland där förintelseförnekande är brottsligt.

Runt om i landet har det under januari månad hållits demonstrationer mot kriget i Gaza. Hakkors och Davidsstjärnan har förts samman i en symbol, och efter flera av demonstrationerna har grupper av demonstranter angripit judiska institutioner.

Vi har fått uppleva mordbränder och attentat mot synagogor och begravningsplatser inte bara i Sverige. Vi, judiska skolelever och pensionärer – ofta överlevande från nazismens koncentrationsläger – har upplevt mordhot och hat, trakasserier och smädelser.
"Djävla judesvin", "Hitler avslutade tyvärr inte jobbet" och liknande har ropats efter dem – i Sverige, 64 år efter Auschwitz befrielse!

Som om det inte vore nog har vi i Iran en president som i FN förnekar Förintelsen, öppet talar om utplåningen av den judiska staten och hävdar att judar var helst i världen är en berättigad måltavla för attacker.
Hamas är Irans förlängda arm; Hamas förnekar Förintelsen, vägrar erkänna den judiska statens rätt att existera och anser att man kan angripa judar var vi än finns i världen.

Därför blir vi inte bara arga utan fruktansvärt besvikna när våra politiker inte uttryckligen tar avstånd från just denna symbol, utan tvärtom syns i demonstrationer under Hamas och Hizbollas fanor.

De antisemitiska stämningarna som vi upplever idag har inte varit så hätska sedan 1930 talet, menar många av de överlevande.
De judar som lämnade Polen 1968 har vittnat om att de känner igen judehatet från den tiden, då flertalet judar tvingades lämna Polen.
Enligt polisens källor har hatbrotten mot judar ökat med 400% den senaste månaden.

I söndags var demokratin förloraren.

En fredlig manifestation i Malmö för fred och Israels rätt att existera hade samlat några hundra deltagare.

Motdemonstranterna, som var många fler, kastade ägg, flaskor och stenar. Polisen klarade inte av situationen utan rekommenderade manifestationens deltagare att evakuera. Så skedde, och kvar stod denna hotfulla och våldsamma massa och skrek Hitler, Hitler, Hitler, Hamas, Hamas, Hamas.

Att minnas Förintelsens fasor denna dag är inget självändamål om vi inte också agerar på företeelser som sker idag.

Därför vädjar jag till alla er - politiker och opinionsbildare - att inte tuga om det som sker när antisemitismen på nytt blivit synlig i vårt land.

Jag vädjar också till er - politiker och opinionsbildare – att se till att Sverige och EU inte deltar i FN:s Durban II konferens mot rasism i Genève i april i år.

Precis som Durban I kommer även denna uppföljningskonferens att bli ett skådespel och en manifestation i hat mot judar och Israel. Därför har ett antal länder redan förklarat att kommer att bojkotta konferensen, bl a Frankrike, Holland och Danmark.

Minnet över Förintelsen måste följas av handling.

Därför kräver vi att Svenska Kyrkan slutar hota med bojkott av Israel och att sammanblanda Förintelsens minne med kriget i Gaza

Därför kräver vi att Katolska Kyrkan i Sverige tar avstånd från Påvens beslut att välkomna antisemiten och historieförfalskaren biskop Williamson in i värmen

Därför kräver vi att politiker i Sverige slutar omfamna dem som går under Hamas och Hizbollahs flaggor

Vi judar accepterar inte det ständiga hot och det hat som möter oss - bara för att vi är judar.

Det är dags att statsmakten inser hur allvarligt läget är i Sverige!

Tack!

